

indestaaende hos Køberen, og omvendt til ikke at skulle nødes til at tage imod Betaling før Forsaldstid o. s. f., vil blive respekteret, selv om han ikke kan eller finder Anledning til at møde for at værgе sin Ret. Og det Paalæg, som det i denne Henseende drejer sig om, vilde næppe heller kunne volde nogen Betænkelse for Auktionsforvalteren, idet han i selve Lovforslagets § 29 har Hjemmel til at udfylde Spørgsmaal om, hvorvidt eller i hvilken Orden paagældende skulle fyldestgøres af Auktionssummen, til senere Afgørelse efter § 41. — Naar der gøres en Tilføjeelse til § 28, 1ste Stykke, i Overensstemmelse med det ovenanførte, vil det imidlertid blive en Følge deraf, at 1ste Stykke i § 33 maa omredigeres; i ethvert Fald maa der formentlig aabnes Udgang til paa Auktionsdagen at anke over, at Auktionsforvalteren ikke har paaset, hvad der i § 28, 1ste Stykke, paalægges ham at paase. For saa vidt der herefter kan blive Røndelse af affige af Auktionsforvalteren, turde det fremdeles være rigtigt noget nærmere at omtale den eventuelle Virkning af en saadan. Særligt mener man, at naar den bedre prioriterede, ikke tidligere mødte, Pantavers Anke over, at hans Ret ikke er bleven tilbørlig paaagtet, forkastes, bør der gives ham Udgang til, ved straks paa Stedet at erklære Appel af den affagte Røndelse, at forhindre Auktionens Fremme i Overensstemmelse med de af ham paaankede Konditioner.

Til hvad Auktionsforvalteren paa Embedsvegne har at paase, bør yderligere søjes, at Størrelsen af de Omkostninger m. m., som det paalægges Køberen at udrede udenfor Købesummen, oplyses og udtrykkelig opgives, i alt Fald ved Angivelse af dens højeste Beløb. Det er stadfæstet ved Erfaringen, at disse Omkostninger stundom løbe op til et i alt Fald for Køberen overraskende højt Beløb, og vist er det, at Frygten for, at disse, for de fleste Døgsfoll i alt Fald uberegnelige, Udgifter skulle løbe op til en uforholdsmæssig Størrelse, i høj Grad bidrager til at sætte Købelysten paa Evangsauktioner,

Det er derfor i alles Interesse, at Beløbet af disse Omkostninger opgives, men det er ikke tilstrækkeligt, saaledes som fket i § 33, sidste Stykke, at paalægge Rekvirenten ved Auktionen „saa vidt muligt“ at fremlægge Oplysning herom, uden at der endog antydes noget om, hvad der skal ske, naar Rekvirenten ikke efterkommer denne Pligt, eller Oplysningerne senere findes at være usjagtige. Sikkerhed for, at Opgivelse af Beløbet fremkommer og bliver nøjagtig, saaledes at Køberen i alt Fald kan være sikker paa ikke at komme til at betale mere end opgivet, vil man kun faa, naar det paalægges Auktionsforvalteren at paase, at de fornødne Oplysninger tilvejebringes, særlig af Auktionsrekvirenten, og at Resultatet derefter angives i Auktionsvilkaarene. Derved vil der ogsaa blive givet de Usthyvende Beslighed til forinden selve Auktionen at tage Omkostnings-Momentet med i Betragtning under deres Overvejelser om et eventuelt Køb.

Ved det ovenanførte turde i Korthed de Betragtninger være angivne, som have ledet Udvalgets Flertal til at stille de nedenfor under Nr. 21, 22, 27, 28, 29, 34, 37 og 39—42 anførte Vædringsforslag til §§ 28, 33, 38 og 46, som vel tør betegnes som de mere væsentlige Vædringer i Lovforslaget. Foruden dem vil der findes en Række Vædringsforslag, af hvilke imidlertid en stor Del tør betegnes i alt Fald nærmest som Redaktionsændringer, til Dels foranledigede ved Bemærkninger fra Sagførereforeningens Hovedbestyrelse; disse Forslag, hvortil høre Nr. 4, 7, 8, 10, 11, 13, 14, 20, 23 og 36, anses det ikke nødvendigt nærmere at omtale. De tilbageblivende Vædringsforslag skal Flertallet tillade sig at begrunde med nogle faa Ord.

Man anser det ikke for hensigtsmæssigt, at Løssøreauktioner i alle Tilfælde skulle bekendtgøres med mindst 14 Dages Varjel, og foreslaar derfor i § 4 „14“ forandret til „8“.

Som § 14, sidste Stykke er affattet, maa det formentlig antages at være Me-